

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

یکشنبه ۳۱ جولای ۲۰۲۲

حمید انوری

حق آبه آخذ

آخذی می گفت که افغانستان اگر ما را آب ندهد، بی آب می شویم و "پدری از افغانستان در می آوریم" و چنان میکنیم و چنین...، و چند چرند و پرند دیگر...

رندی آن چرندیات و جفنگ پراگنی های آخذی را بشنیدی، نه بُرده و نه آورده، فریاد برآوردی که: "آی آخذ های کله خالی، شماها می خواهید بی آبی تانرا با آب های افغانستان پرده پوشی کنید!" راست هم می گفتی، چگونه می شود، بی آبی های ممتد چهل و چند ساله تانرا با آب های خیراتی و زورگیری از یک کشور دیگر مرفوع سازید؟

شما آخذان بی آب و بی آبرو که نه برای خود و رژیم تازیانه و دار تان، آب و آبرو گذاشته اید و نه برای مردم آزاده ایران زمین و نه هم برای کشور ایران، چگونه توقع دارید که با آب های اهدائی و یا هم زورگیری از افغانستان، برای تان آب و آبرو کمائی کنید؟
بگفته شاعر:

آببست آبرو که نیاید به جوی باز

از تشنگی بمیر و مریز آبروی خویش

و اما شما آخذ های خشک مغز و بی مغز و کله خراب، کجا آبرو داشتید که امروز آنرا بریزید، آبروی نداشته شما انقلاب دزدان دیربست که ریخته است و آبروی ایران و ایرانی ها را هم دیرگاهیست که در پیشگاه خالق و خلق او ریخته اید. گاهی سر بر آستان پوتین های دیوانه و مریض روانی، خم میکنید، گاهی به سردمداران امریکا و اسرائیل سر تعظیم فرود می آورید، گاهی مهماندار طالب و چلی و ملا می شوید، گاهی هم به انگلیس و فرانسه و آلمان تملق می گوئید و...، و اما فقط و فقط مردم مظلوم ایران را آماج شقاوت ها و رزالت های فروخته تان قرار داده و دمار از روزگار شان بدر می آورید. زندان های ایران زمین دیگر گنجایش آزادگان ایران را ندارد و همانست که

صبح و پگاه و شام و بیگاه دست به اعدام های علنی و غیر علنی زده و خون های پاک ایرانی های آزاده را جاری می سازید و بر بی آبی های رژیم منفور تان هرچه بیشتر می افزائید. آبی را که شما از افغانستان زورگیری میکنید، هرگز نه برای آبروی از دست رفته تان کفاف میکند و نه هم عمر این رژیم را حتی یک ساعت بیشتر تضمین خواهد کرد. از جانب دیگر اگر زور گیری در افغانستان کاربردی داشتی و نتیجه ای در پی، تجاوز گران روسی و امریکائی و متفقین و متحدین شان را پا در گل نمی ماندی و به آرزوی باطل شان میرسیدند، که نرسیدند، پس یک مشت آخندِ سربازار را حدی باشد که خیال باطل به کله های یک نخودی خود فرو کنند.

حضرت ابولمعانی بیدل در مورد چه خوش گفته است:

نرم خویان را نباشد چاره از وضع نیاز

هرکجا آبیست بیدل سوی پستی مایست

آبهای افغانستان هم همه بخواهی نخواهی، سوی پستی مایلند و لاجرم سوی آخندک ها میل دارند، اما هرگز به آخندک های جنایت گستر ایران، آبرو به ارمغان نمی آورند، چون آبروی آنان دیرگامیست رفته است و قابل برگشت نیست که نیست.

آبیست آبرو که نیاید به جوی باز

از تشنگی بمیر و مریز آبروی خویش

و حال که آبروی آخندک ها و دنباله روان شان دیریست رفته است، با یک آب خیراتی افغانستان، باز آمدنی نیست که نیست و باز هم بگفته شاعر:

کتاب "ظلم آخند" را آب بحر کافی نیست

که تر کنم سر انگشت و صفحه بشمارم